

iværksatte Fordobling af Smørtolden fra 25 Øre til 50 Øre pr. kg, hvorefter den samlede Told med midlertidig og ekstraordinært Tillæg udgjorde 90 Øre pr. kg.

Paa Grund af, at der i den senere Tid er foregaaet en Dumpingimport af russisk Smør, der opgives at være udbudt til Priser helt ned til 70 Øre pr. kg, er Smørtolden fra og med den 7. August d. A. yderligere blevet forhøjet til 70 Øre pr. kg, saaledes at den effektive Told, iberegnet de gældende Tillæg, nu udgør 1,26 Kr. pr. kg.

Den i 1932 skete Forhøjelse har i væsentlig Grad bidraget til at dæmme op for Prisfaldet paa Verdensmarkedet og har for saa vidt, i hvert Fald delvis, kunnet udnyttes. Dette vilde dog næppe i samme Grad have været muligt uden den nedenfor omtalte Tvangsindblanding af Smør og Margarine og det Organisationsarbejde, som i de senere Aar er blevet gennemført af Landbruget med Støtte af Lovgivningsmagten.

Den nu foretagne yderligere Forhøjelse af Smørtolden antages, som Forholdene i Øjeblikket ligger, ikke at ville medføre nogen væsentlig Forhøjelse af den nuværende Smørpris (Notering) 2,40 pr. kg.

2. *Kornordningen.* Den nuværende Kornordning indførtes som bekendt ved Loven af 22. Juni 1928, og Formaalet med den var at fremme Forbruget af norsk Korn og derigennem den norske Kornavl. Den burde derfor for saa vidt ikke medtages i denne Oversigt, men naar den alligevel kort omtales, er det, fordi der under Bonderegeringen fra 1. Juli 1931 som en Støtteforanstaltning for Landbruget under den raadende Krise gennemførtes en Forhøjelse af den saakaldte »Korntrygd«.

Først skal bemærkes, at den norske Avl af Hvede og Rug er ubetydelig. Af Landets samlede Forbrug udgjorde den norskavlede Hvede og Rug kun 7 à 8 pCt. gennemsnitlig i Aarene 1925—29. Af Byg og Havre producerede Norge i samme Tidsrum henholdsvis ca. 80 pCt. og ca. 94 pCt. af sit samlede Forbrug. Tages alle disse Kornsorter under eet, avlede Norge ca. 45 pCt. af sit Kornbehov.

Efter Kornordningen har Staten Eneret paa Indførslen af Korn og Kornvarer til Norge. Den har samtidig Pligt til at sørge for, at det nødvendige Kvantum Korn og Mel tilføres Landet, men ved Siden heraf paahviler det »Statens Kornforretning« at gennemføre forskellige Foranstaltninger til Støtte for den norske Kornavl. Saaledes skal Kornforretningen efter Kornloven købe alt til Mad anvendeligt norskavlet Korn af Rug, Byg, Hvede og Havre, som bliver den tilbudt, til Priser, der svarer til Kornforretningens Udsalgspriser paa Mølleprodukter, d. v. s. Mølleproduktpris fradraget Formalingsudgift og Svind under Malingen. Det norske Korn leveres til samme Priser ved alle Mølleanlæg og Lagerpladser, ved enhver Jernbanestation og ethvert Stoppested for rutegaaende Baade. Indkøbsprisen for Hvede, Rug og Byg fremkommer herefter ved, at man fra Statens tilsvarende Melpriser kun trækker Udgifterne til Maling og Svind, hvorimod de andre Udgifter, som betinger Melprisen, d. v. s. Omsætningsudgifter, Fragtudgifter fra Importhavn til Forbruger, Statens Kornforretnings Udgifter til norsk Korn, Administrationsudgifter o. s. v. ikke fratrækkes, og disse Udgifter kommer derfor til at danne en Overpris for norsk Korn i Forhold til Importkorns Pris, leveret cif norsk Havn.

Den Overpris, de norske Kornproducenter har opnaaet over Verdensmarkedets Priser cif norsk Havn, har for sidste Kornhøsts Vedkommende udgjort i Gennemsnit ca. 4½ à 5 Øre for Rug, Byg og Hvede, og ca. 4 Øre for Havre. Statens Kornforretning har i hele Kornaaret 1932—33 betalt til norske Producenter for Hvede 16½ Øre, for Rug 14½ Øre, for Byg 14¾ Øre og for Havre fra Høstens Begyndelse 14½ Øre, senere 13½ Øre, alt pr. kg. For at spare Fragtudgifter lægges der særlig Vægt paa at faa Kornet bragt saa nær Avlsstedet som muligt af Producenten selv eller i hans nærmeste Distrikt. I den Hensigt er den saakaldte Prisreduktionsordning indført. Den bestaar i, at Producenten ved Henvendelse til nærmeste Bygdemølle *enten* kan faa solgt sit Korn til Møllen til samme